

**UCHWAŁA NR VII/89/15
RADY MIASTA PIEKARY ŚLĄSKIE**

z dnia 23 kwietnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana ██████████ prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ██████████ na czynności Prezydenta Miasta Piekary Śląskie w latach 2003-2007

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 i 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.)

**Rada Miasta Piekary Śląskie
uchwała**

§ 1. W wyniku przeprowadzonego postępowania uznać skargę Pana ██████████ prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ██████████ z dnia 14 stycznia 2015 r. na czynności Prezydenta Miasta Piekary Śląskie w latach 2003 - 2007 za bezzasadną.

§ 2. Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego poucza się skarżącego, iż w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności w sprawie Rada Miasta Piekary Śląskie może podtrzymać swoje stanowisko bez zawiadamiania skarżącego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Piekary Śląskie, którego zobowiązuje się do powiadomienia osoby skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Piekary Śląskie

dr inż. Piotr Buchwald

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skargi, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2. w myśl § 28 Statutu Piekary Śląskich Miasta na prawach powiatu (sformułowanego na wzór art. 18 a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym) Rada Miasta kontroluje działalność Prezydenta Miasta oraz miejskich jednostek organizacyjnych i miejskich jednostek pomocniczych; w tym celu powołuje Komisję Rewizyjną.

Komisja Rewizyjna Rady Miasta Piekary Śląskie powołana uchwałą nr III/5/14 Rady Miasta Piekary Śląskie w sprawie powołania Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Piekary Śląskie, ustalenia zakresu jej działania i składu osobowego na posiedzeniach w dniach 24 marca oraz 14 kwietnia 2015 r. rozpatrywała skargę na czynności Prezydenta Miasta Piekary Śląskie w latach 2003 - 2007 Pana ██████████ prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ██████████.

W niniejszej sprawie skarżący złożył skargę na działalność Prezydenta Miasta Piekary Śląskie w latach 2003 – 2007. Skarżący zarzucił zaniechanie i błędną interpretację przepisów prawa. Stwierdził także, iż dopiero odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w 2007 r. potwierdziło błędne zastosowanie przepisów prawa. Do skargi skarżący dołączył jednocześnie decyzję stwierdzającą nieważność decyzji Wojewody Śląskiego z dnia 26 maja 2004 r. i utrzymanej nią w mocy decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie.

W ocenie Rady Miasta Piekary Śląskie tak uargumentowana skarga powinna zostać załatwiona w sposób odmowny, bowiem skarżący dysponuje ostateczną decyzją o charakterze kasacyjnym, która rozstrzyga poruszane przez niego kwestie. Nadto, rada miasta nie posiada uprawnień w sprawach nadzoru nad działalnością burmistrza czy prezydenta miasta w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej. Tak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 5 marca 2009 r., LEX nr 549417 wskazując, iż wyłączone jest załatwianie pism obywateli w ramach instytucji skarg i wniosków, jeśli dotyczą one spraw indywidualnych i pochodzą od strony. Twierdzenie to jest w niniejszej sprawie zasadne tym bardziej, iż jak to wskazano wyżej w przedmiotowej sprawie wydana została ostateczna decyzja stwierdzająca nieważność ostatecznej decyzji Wojewody Śląskiego i poprzedzającej ją decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie. Powyższe potwierdza również fakt, iż – jak wynika z treści skargi – skarżący nie domaga się wszczęcia żadnego z nadzwyczajnych trybów określonych w art. 235 k.p.a., a domaga się jedynie potwierdzenia wniosków płynących już z ostatecznej decyzji wydanej w trybie „nieważnościowym”, że w jego indywidualnej sprawie wystąpiła błędna wykładnia i liczne nieprawidłowości.

Z uwagi na treść art. 235 k.p.a. – który to przepis wyraża zasadę pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego (w tym nadzwyczajnego), przed postępowaniem skargowym – wskazać należy, iż skoro skarżący uzyskał już ostateczną decyzję stwierdzającą nieważność, to niniejsza skarga okazuje się od samego początku bezprzedmiotowa. Okoliczności, których stwierdzenia domaga się skarżący zostały już wcześniej stwierdzone w odpowiednim trybie i przez właściwy organ. Prowadzi to do wniosku, że ze względu na istnienie w obrocie prawnym ostatecznej decyzji stwierdzającej nieważność decyzji organów obu instancji skarga powinna zostać załatwiona odmownie.

Zgodnie z przepisem art. 238 k.p.a. organ administracji załatwia skargę „zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi”, którego jednym z elementów jest wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 20 marca 2013 r. (II SA/Sz 1313/12), odmowne załatwienie skargi oznacza zarówno jej zwrot skarżącemu, przekazanie skargi zgodnie z właściwością, odrzucenie, oddalenie, czy pozostawienie bez rozpoznania.

W związku z powyższym niniejszą skargę należy uznać za bezzasadną.